

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De Vises Steen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893299961248/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Brødre vare Øine for hende, og Inderligheden var hende Syn for Sagn.

Aldrig havde Sønnerne været længer fra Slottets Sale, end Træets Grene strakte sig, Søsteren endnu mindre, de vare lykkelige Børn i Barndommens Hjem, i Barndommens Land, i det 5 deilige, duftende Solens Træ. Som alle Børn holdt de meget af at høre fortælle, og Faderen fortalte dem Meget, som andre Børn ikke vilde have forstaaet, men disse vare nu ogsaa ligesaa kloge, som hos os de fleste gamle Mennesker, han forklarede dem, hvad de saae i levende Billeder fra Slottets Vægge, Men- 10 neskenes Dont og Begivenhedernes Gang i alle Jordens Lande, og tidt gaaede Sønnerne at være med derude og tage Deel i al den Stordaad, og Faderen sagde dem da, at det var tungt og bitterligt i Verden, den var ikke ganske, som de saae den fra deres delige Barneverden. Han talte til dem om det *Skjønne*, 15 *Sande* og *Gode*, sagde, at de tre Ting holdt Verden sammen, og under det Tryk, disse led, blev til en *Ædelsteen*, klarere end Diamantens Vand; dens Glæds havde Værd for Gud, den 20 overstraaede Alt og var egentlig den, man kalder *æde Vises Steen*. Han sagde dem, at ligesom man gennem det Skabte 25 kom til Vished om Gud, saaledes kom man gennem Menneskene selv til Vished om, at en saadan *Ædelsteen* fandtes; Mere kunde han ikke sige om den, Mere vidste han ikke. Den Fortælling vilde nu for andre Børn have været svær at forstaae, men disse forstode den, og siden komme nok de 30 Andre med.

De spurgte Faderen om det *Skjønne*, *Sande* og *Gode*, og han forklarede dem det, sagde dem saa Meget, sagde ogsaa, at da Gud skabte Menneskene af Jord, gav han sin Skabning fem Kys, Hå-Kys, Hjerte-Kys, inderlige *Vor Herres* Kys, og dem 35 er det, vi nu kalde de fem Sandser; ved dem bliver det *Skjønne*, *Sande* og *Gode* seet, fornummet og forstaaet, ved dem bliver det skattet, beskyrmet og fremmet; fem Sandse-Evner ere givne indad og udad, Rod og Top, Lægeme og Sjæl.

Det tænkte de Børn nu meget over, det var i deres Tanke 40 Nat og Dag; da drømte den ældste af Brødrene en deilig Drøm, og underlig nok, den anden Brøder drømte den ogsaa, og den Tredie drømte den og den Fjerde, hver af dem drømte lige Eet og det Samme; han drømte, at han drog ud i Verden og fandt de Vises Steen; som en lysende Flamme paa hans Pande straa- 45

17 [ed] lade »C, led »D«. - til] den 62 [1] »C, til »D. 18 egentlig] egentlig 0. 20 [gjennem] igjennem 0. 24 [Legene] Legem 0. 28 [hver] Enhver »C, hver »D.